

Vilken avsändare man som medborgare ”tror” mer eller mindre på kan också ha att göra med hur stort förtroende man har för myndigheter i relation till de konton man följer i sina digitala kanaler. De åsiktsbubblor som informationslandskapet bidrar till innebär också att staten inte har samma kontroll över informationsflödet och medborgarna som tidigare, om vi exempelvis jämför med den tid då SVT och SR var klart dominerande som nyhets- och kunskapsförmedlare i Sverige. Det nya informationslandskapet och Big data påverkar vårt sätt att interagera med data och information och i ett vidare perspektiv vår kategorisering av verkligheten. (Boyd och Crawford 2012, 665) Det finns både för och nackdelar med detta sett utifrån ett demokratiskt och samhällligt perspektiv. Å ena sidan kan fler ståndpunkter komma till tals och det finns potential att skapa ett mer heterogent debattklimat, å andra sidan riskerar åsiktskorridorer och filterbubblor göra att dessa grupper inte talar *med* varandra utan bara *om varandra*, om ens det. Det finns också en risk att viktig samhällsinformation vid krissituationer inte når ut eller omtolkas utan faktiska belägg för en sådan omtolkning. En anpassning till algoritmerna från diverse samhällsaktörers sidor kan också leda till ett slutet kretslopp av bekräftande, där aktörer hamnar i en intressekonflikt mellan kommersiella intressen som finns inbyggda i dagens dominanta algoritmer och det demokratiska ansvaret. (Haider och Sundin 2017, 32)

En väg framåt i denna komplexa digitala verklighet är att öka den ”algoritmiska läskunnigheten”. Med andra ord att öka förståelsen av och kunskap om hur information produceras och sprids på nätet. Det behövs också en förnyad syn på källkritik och sökkritik. Detta innefattar förmåga att inte bara avgöra om någonting är sant eller falskt, utan också ifrågasätta varför vi får den information vi får och ingen annan. Det vill säga vårt samspel med algoritmerna – vad vi gör som ger ökad synlighet och tvärtom. (Haider och Sundin 2017, 39) Vi bör ha i beaktning hur vi i samspel med digitala verktyg och algoritmer bidrar till att skapa världen och ställa frågor kring hur detta samspel fungerar. (Boyd och Crawford 2012, 675) Ett kritiskt förhållningssätt och förståelse kring data är inte bara av vikt ur ett medborgarperspektiv, det finns även förespråkare som menar att datakunskap kommer att vara den viktigaste färdigheten under 2000-talet för företag och staten, för att få ut så mycket som möjligt av den data som finns tillgänglig. (Bounegru, Gerlitz och Gray 2018, 2)